

Кутман // *Економіка України*. – 2005. – № 12. – С. 11-18. 2. *Національна програма сприяння розвитку малого підприємництва в Україні [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua. 3. Григоряк І. *Проблеми та шляхи покращення розвитку малого підприємництва в Україні [Електронний ресурс]* / І. Григоряк. – Режим доступу: <http://conf-cv.at.ua/forum/80-761-1>.

Панкевич А.

гр. ЛОГ-41

Науковий керівник – к.е.н., ст. викл. Мірошник Р.О.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ МАЛИХ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Формування в Україні ринкової економіки з конкурентоспроможним приватним сектором передбачає розвиток малого інноваційного підприємництва. Перспективним напрямком вирішення проблем прискорення інноваційного розвитку є широке розповсюдження організаційно-економічних структур, що реально сприяють активізації інноваційної діяльності та встановленню більш тісних зв'язків між науково-дослідною сферою і виробництвом. Тому особливого значення набуває стимулювання малого підприємництва в інноваційній сфері, яке забезпечує доведення наукових розробок до промислової технології та передачу результатів великим фірмам, що організують масове виробництво нових товарів. Малі інноваційні підприємства мають порівняно з великими більш високі шанси на підприємницький успіх.

Основними передумовами, що обумовлюють необхідність поширення малого підприємництва в інноваційній сфері, є: специфіка інноваційного процесу, якому притаманний високий рівень ризику та невизначеності, що заважає великим організаціям поєднувати рентабельне виробництво з активним проведенням НДДКР; об'єктивна необхідність прискореного впровадження передових розробок у виробництво; підвищення ролі передових досягнень НТП у діяльності сучасних підприємств та економічному розвитку держави; перехід світової промисловості до переважного розвитку інтелектуаломістких галузей, що створює нові сфери діяльності для малого бізнесу [5].

Діяльність малих підприємств має ряд особливостей: високотехнологічні підприємства, що розвиваються, не зацікавлені в конкуренції, тому прагнуть захопити нову прибуткову нішу, створюючи оригінальні продукти й унікальні технології; більшість інноваційних підприємств утворюється навколо одного продукту і їх завдання зводиться до адаптації тільки цього продукту до специфічних потреб споживачів; малі інноваційні підприємства майже завжди намагаються якомога менше залучати капітал сторонніх учасників, щоб зберегти економічну самостійність і залишитися в межах споконвічного кола партнерів або сімейного бізнесу [4].

Позитивними аспектами в діяльності малих інноваційних підприємств

є: гнучкість і швидкість пристосування до кон'юнктури ринку й змін у самому процесі виробництва й розробки продуктів; здатність оперативно створювати й впроваджувати нову техніку й технологію, що значно перевищує можливості великих фірм, для яких випуск принципово нової техніки порушує стабільність масового або серійного виробництва; ініціативність і динамізм менеджерів всіх рівнів управління; високий рівень комунікабельності в колективі; можливість простіше реалізувати концепцію економії й ефективності використання ресурсів, відповідальності за якість виконуваної роботи й плідотворності досліджень і розробок; управлінський процес від стадії ухвалення рішення до його реалізації на малих підприємствах значно коротше.

Водночас діяльність малих інноваційних підприємств має ряд складностей: проблеми фінансового характеру: нестача власних коштів підприємств, ускладненість залучення фінансових ресурсів з ринкових джерел; проблеми організаційно-комунікаційного характеру: незрілість інноваційної інфраструктури; недоліки нормативно-правової бази інноваційної діяльності; проблеми інформаційного характеру: відсутність або недоступність інформації про нові технології, що мають потенціал комерціалізації, а також про стан та прогностичні оцінки кон'юнктури ринків збуту інноваційної продукції; проблеми внутрішньовиробничого характеру: низький інноваційний потенціал підприємства, нестача кваліфікованого технічного та управлінського персоналу; проблеми ринкового характеру: висока вартість нововведень, невизначеність строків інноваційного процесу, високий економічний ризик, тривалі строки окупності нововведень, низький попит на вітчизняну інноваційну продукцію [3].

Таким чином, підсумовуючи вище сказане, можна стверджувати, що малий бізнес в Україні не вносить вагому частку в інноваційні процеси, як у розвинених країнах. Головними причинами цього є: низька прибутковість більшості вітчизняних малих підприємств, нестача власних ресурсів для їх фінансування; висока вартість кредитів; недостатнє державне фінансування НДДКР.

1. Шамхалов Ф.И. *Американский менеджмент. Теория и практика.*
2. *Інноваційний потенціал України та країн ЄС (порівняльний аналіз) / В.І. Карпов, О.О. Саверченко, Л.Ф. Радзівська, І.Ю. Єгоров. – К.: УкрІНТЕІ, НДІ статистики, 2002. – 42 с.*
3. Шайдюк І. Є. *Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності малих підприємств в Україні.*
4. Калюжний І. Л. *Особенности функционирования малых научно-производственных предприятий в Украине*
5. *Роль та місце малого підприємництва в прискоренні інноваційних процесі. С.І. Кравченк, 2001.*